

Ongelooflijk maar waar : de hoogste PS-autoriteiten van de stad Charleroi en het Waals Gewest hebben meegewerkt aan de inhuldiging van de kerk van Père Samuel, een integristische priester, gebedsgenezer en duiveluitdrijver die ook aan politiek doet en... in de smaak valt bij uiterst rechts.

De beelden van de inhuldiging van de nieuwe kerk van Père Samuel op 9 december in Montignies-Sur-Sambre, te zien op de lokale zender Télésambre, waren letterlijk ophefmakend. Alle kijkers konden met eigen ogen zien wie er zoal stond te glunderen op de eerste rij : Jean-Claude Van Cauwenberghe, minister-president van het Waals Gewest, Jacques Van Gompel, burgemeester van Charleroi, Jean Guy, de ex-hoofddredacteur van de krant Le Peuple (later overgestapt naar Ecolo) alsook de heer Furneaux, de PSC-burgemeester van Dinant (in man die je daar inderdaad had verwacht).

Al deze personaliteiten gingen dus graag in op de uitnodiging van de integristische priester, die voor het publiek de deuren opende van een klooster dat hij voor een prikje (13 miljoen frank) op de kop had weten te tikken. In de toekomst zal Père Samuel, die uitgesloten werd uit de katholieke kerk, daar dus zijn Latijnse missen houden, de duivel uitdrijven en de zieken genzen via handoplegging. De burgemeester sneed het lint door, de minister-president nam het woord tijdens de plechtigheid en heette de priester en zijn volgelingen welkom.

Waarom steunt de PS van Charleroi deze fundamentalistische goeroe, die zo ontsnapt lijkt uit de middeleeuwen ? Zeer simpel ; om electorale redenen ! Père Samuel is een populair figuur. Hij heeft een aantrekkingskracht op duizenden bescheiden mensen, die getroffen werden door materiële miserie en op zoek zijn naar sociale contacten. Père Samuel tracht zich een sociaal imago aan te meten. In augustus nog werd hij ontvangen door de schepenen van Sociale Zaken van Charleroi, Evelyne Huart, aan wie hij 120.000 frank overhandigde en ook een heleboel levensmiddelen voor het sociaal restaurant. Bovendien is Père Samuel niet vies van de politiek. In 1995 mislukte zijn eigen senaatslijst (S.A.M.U.E.L.) en sindsdien roept hij systematisch op om te stemmen voor de...PS.

Het gaat hier om een uiterst gevaarlijk spelletje waarbij de leiders van de PS achte hun meest volkse electoraat aanhollen, zonder zich verder nog vragen te stellen over de ideologische inhoud van bepaalde maatschappelijke fenomenen. De activiteit van Père Samuel kan best omschreven worden als een globale actie die tegelijkertijd caritatief, sociaal, ideologische en politiek is. Telkens gaat hij ervan uit dat mensen zich in een bepaalde situatie bevinden omwille van hun lotsbestemming. Met andere woorden, Charles Boniface (want zo heet de man echt) is een vertegenwoordiger van het meest reactionaire katholieke integrisme. Volgens hem moet de wereld geregeerd worden door de wet van God en niet door de wetten van de mensen. Samuel verwijst graag naar de passage uit het evangelie die stelt dat 'men aan Caesar moet geven wat hem toekomt en aan God moet geven wat hem toekomt'. Hij voegt eraan toe, «de politiek is niets waard als het geen religie is.» Anders gezegd, de politiek komt niet toe aan Caesar (aan de mensen) maar aan God. En Charles Boniface is de dienaar of de vertegenwoordiger van die God op aarde.

Père Samuel doet aan politiek, maar niet volgens het stramien van partijen. Zijn politieke visie is niet compatibel met het concept van partijen, van een van de kerk gescheiden staat (nog veel minder trouwens met klassenstrijd, vrouwenrechten ed). Eigenlijk is er weinig verschil tussen zijn integrisme en andere vormen van religieus integrisme. Père Samuel staat voor een reactionair politiek project. Hij moet op een intelligente wijze bestreden worden, dit wil zeggen zonder zijn volgelingen belachelijk te maken of woedend te krijgen én vanuit een houding die de godsdienstvrijheid respecteert.

Dit alles zou eigenlijk toch de abc moeten zijn voor linkse mensen met een minieme politieke vorming. De banden tussen extreem-rechts en Père Samuel zijn zeer discreet maar ze bestaan. Zo schonk de Christelijke Belgische Liga, een racistische, nationalistische, integristische en negationistische organisatie, waarvan de voorzitter in 1999 nog te gast was op de 1-mei viering van

het FN, al haar bezittingen aan Père Samuel, na haar ontbinding in februari 2000. Tijdens de gemeenteraads-zitting van 20 december in Charleroi legde raadslid Nicole Vandemaele de bewijzen op tafel. De burgemeester wuifde de beschuldigingen weg en stelde voor het gemak radicaal links en extreem-rechts op gelijke voet. Ook zei hij dat hij zijn aanwezigheid op de inhuldiging niet wilde verklaren eraan toevoegend dat « een verwerping van Père Samuel evenzeer integristisch zou zijn. »

De volgelingen van Père Samuel zijn niet meer de enigen die niet meer weten tot welk heilige zich mogen richten. De PS van Charleroi treedt in hun voetspoor !